

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16.06.1993, sp. zn. 3 To 303/93, ECLI:CZ:KSCB:1993:3.TO.303.1993.1

Číslo: 19/1994

Právní věta: Skutečnost, že obviněný je držitelem zbrojního průkazu k držení a nošení kulové zbraně, může výrazněji snižovat stupeň nebezpečnosti jeho jednání, záležejícího v neoprávněném přechovávání jiné zbraně, podléhající režimu zák.č.147/1983 Sb., o zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů. Jde-li o neoprávněné přechovávání jedné zbraně (§ 185 odst.1 tr.zák.), může být za těchto okolností stupeň nebezpečnosti činu nižší než nepatrný (§ 3 odst.2 tr.zák.) a takový čin nebude trestným činem.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 16.06.1993

Spisová značka: 3 To 303/93

Číslo rozhodnutí: 19

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Nedovolené ozbrojování

Předpisy: 140/1961 Sb. § 185 odst. 1
§ 3 odst. 2 147/1983 Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č.19

Skutečnost, že obviněný je držitelem zbrojního průkazu k držení a nošení kulové zbraně, může výrazněji snižovat stupeň nebezpečnosti jeho jednání, záležejícího v neoprávněném přechovávání jiné zbraně, podléhající režimu zák. č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů. Jde-li o neoprávněné přechovávání jedné zbraně (§ 185 odst. 1 tr. zák.), může být za těchto okolností stupeň nebezpečnosti činu nižší než nepatrný (§ 3 odst. 2 tr. zák.) a takový čin nebude trestným činem.

(Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 6. 1993 sp. zn. [3 To 303/93](#))

K odvolání obžalovaného J. V. zrušil Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudek Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 18. 2.1993 sp. zn.1 T 398/92 a sám rozhodl tak, že obžalovaného zprostil obžaloby podle § 226 písm. b) tr. ř.

Z odůvodnění:

Rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 18. 2.1993 čj.1 T 398/92-38 byl obžalovaný J. V. uznán vinným trestným činem nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr. zák., jehož se podle skutkových zjištění Okresního soudu měl dopustit tím, že od přesně nezjištěné doby, nejméně od

12. 5. 1992 do 13. 5. 1992 bez povolení přechovával plynovou pistoli zn. RÖhm rg 8 ptb 412 se šesti kusy nábojů, kterou dne 13. 5. 1992 vyvezl z ČSFR do Rakouska, a poté zpět téhož dne. Na hraničním přechodu v Dolním Dvořišti mu byla zbraň s náboji zajištěna. Za to byl obžalovaný odsouzen k trestu propadnutí zajištěné pistole se šesti kusy nábojů.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný. Prostřednictvím svého obhájce namítl, že soud prvního stupně nesprávně rozhodl ve výroku o vině i trestu, a to zejména z toho důvodu, že chybně po právní stránce posoudil jeho jednání. Namítl rovněž, že Okresní soud nesprávně posuzoval jeho obhajobu jako nevěrohodnou, neboť nebylo vyvráceno, že skutečně měl v úmyslu předmětnou zbraň, která byla určitým vzorkem zboží, s nímž chtěl po změně právních předpisů obchodovat, předložit příslušné zkušebně k technickému posouzení. Podle jeho názoru stíhaný skutek ještě nevykazoval znaky trestného činu podle § 185 odst. 1 tr. zák., zejména proto, že se nejednalo o čin, jehož nebezpečnost pro společnost dosahuje stupně předpokládaného v ustanovení § 3 odst. 1 tr. zák. V této souvislosti poukázal na rozhodnutí bývalého Nejvyššího soudu ČSFR, které bylo publikováno pod č. 2/1991 sb. rozh. tr.

Krajský soud podle § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal rovněž správnost postupu řízení, které tomuto rozsudku předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Okresní soud provedl při hlavním líčení, v souladu s procesními předpisy, všechny důkazy potřebné k objasnění žalovaného skutku. Jeho zjištění lze považovat za úplná a správná. Bezpochyb je zjištěno, že obžalovaný J. V. nejméně v době od 12. 5. do 13. 5. 1992, bez povolení, přechovával shora popsanou plynovou pistoli se šesti kusy nábojů, kterou dne 13. 5. 1992 vyvezl z ČSFR do Rakouska, a poté zpět. Správný je i závěr, že předmětná plynová pistole je nedovolenou zbraní, ve smyslu ustanovení § 34 odst. 1 písm. b) zák. č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu, ve znění zákona č. 49/1990 Sb., a že čin obžalovaného naplňuje formální znaky skutkové podstaty trestného činu nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr. zák. Stěžejním problémem právního posouzení činu obžalovaného je otázka, zda byla splněna i materiální podmínka, tedy potřebný stupeň nebezpečnosti činu pro společnost, když podle ustanovení § 3 odst. 1 tr. zák. je trestným činem pro společnost nebezpečný čin, jehož znaky jsou uvedeny v trestním zákoně, a podle § 3 odst. 2 tr. zák. čin, jehož stupeň nebezpečnosti pro společnost je nepatrný, není trestným činem, i když jinak vykazuje znaky trestného činu.

Okresní soud se blíže nezabýval stupněm společenské nebezpečnosti činu obžalovaného z hlediska všech určujících kritérií ve smyslu § 3 odst. 4 tr. zák. Poukázal při rozhodování o trestu na to, že obžalovaný držel nedovolenou zbraň, což zvyšuje stupeň společenské nebezpečnosti, že mu přitěžuje i to, že takto jednal jako soukromý podnikatel v oboru nákupu a prodeje zbraní a střeliva. Přes tyto skutečnosti, s nimiž lze souhlasit, má odvolací soud za to, že opatřením si jedné takovéto zbraně, nebyl ještě v tomto konkrétním případě dosažen stupeň společenské nebezpečnosti potřebný pro trestný čin podle § 185 odst. 1 tr. zák. Není tak podstatné, zda obžalovaný držel uvedenou zbraň pro svou potřebu, jak dovodil Okresní soud, nebo zda chtěl po změně zákonů s obdobnými zbraněmi, v rámci své podnikatelské činnosti, obchodovat. Podstatné je, že šlo o jedinou zbraň, která obžalovaným nebyla jakkoliv zneužita, že neopatřil sobě nebo jiným více takových zbraní a protizákonně s nimi neobchodoval. Ani závěr Okresního soudu, že si pistoli opatřil pro sebe, tedy pro potřeby své osobní ochrany, nijak v daném případě nezvyšuje stupeň společenské nebezpečnosti pro společnost. Obžalovaný je totiž osobou, která má zbrojní průkaz k držení a nošení krátké kulové

zbraně ráže 9 mm, která jeho případnou osobní obranu může zajistit lépe. Přitom posouzení zbraně obžalovaným nelegálně držené a zbraně, kterou držel naprosto legálně, z hlediska možných následků při použití těchto zbraní je nesrovnatelné; krátká kulová zbraň přináší rozhodně větší nebezpečí pro životy, či zdraví lidí. Uvedená skutečnost výrazně snižuje nebezpečnost činu obviněného, a to zejména proto, že prokazuje, že obviněný je osobou, která splňuje zákonné předpoklady pro držení a nošení zbraně podléhající režimu zákona č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů. Předpoklady, které vycházejí zejména z požadavku, aby zbraně nebylo nějakým způsobem zneužito.

Z odborného kriminalistického vyjádření rovněž vyplývá, že posuzovaná zbraň s ohledem na svou konstrukci je způsobilá k vystřelování nábojek s obsahem chemické látky pouze za použití adaptéru našroubovaného na ústí hlavně. U obžalovaného byly sice zajištěny náboje s obsahem chemické látky, nebylo však prokázáno, že by měl při sobě, či že by vůbec vlastnil i potřebný adaptér. Pokud jde o okolnosti, týkající se držení předmětné zbraně obžalovaným, nebylo provedeným dokazováním vyvráceno ani tvrzení obžalovaného, že se zbraň nesnažil nijak skrývat, že byla celními orgány Rakouska zjištěna jako uložená ve schránce vozidla umístěné v palubní desce vozidla, což rovněž nepodporuje závěr o vysloveně nekalých úmyslech samotného obžalovaného.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti dospěl Krajský soud k závěru, že jednání obžalovaného nenaplnilo po materiální stránce zákonné znaky stíhaného trestného činu podle § 185 odst. 1 tr. zák. Přicházelo by v úvahu projednání věci před orgánem příslušným v přestupkovém řízení, ale s ohledem na to, že od spáchání činu uplynula doba delší jednoho roku (§ 20 zák. č. 200/1990 Sb.) a příslušný orgán by ve věci nemohl jednat, v důsledku čehož by postoupení bylo nedůvodné, Krajský soud po zrušení napadeného rozsudku obžalovaného podle § 226 písm. b) tr. ř. zprostil obžaloby.